

hjælp af den smukke Nina, reklamepigen fra shampooflasken, og en legetøjsbamse, der tilfører filmen dens næsten eneste glimt at humor.

Selvom Stig Larsson er medforfatter, er historien om den multinationale skurk fortalt alt for ofte og tilfører ikke filmen noget. Selvfølgelig tænker man på både Kafka og Orwell, men det hjælper ikke. Historien er ganske enkelt ikke spændende. Det er derimod billedsiden. Animationen er lavet ved hjælp af 'Cut Out'-teknik, hvor op til 80 lag på lag af ansigter er lagt oveni hinanden. Disse lag kan alle kontrolleres og animeres. Det skaber nogle personer, hvis ansigter på én gang er både tomme og levende, med store øjne og tynde, kraftløse lemmer. Den perfekte arbejder fra Fritz Langs "Metropolis" fra 1927 i en ny version? De ser næsten menneskelige ud – som det moderne, genmanipulerede og medicinerede menneske? Det er her uhyggen ligger – næsten for skræmmende. Kun skurken (Udo Kier) har et mere 'normalt' levende ansigt.

Det samme gælder det univers, de bevæger sig i. Det ene tog efter det andet bringer én det samme sted hen, kun navnene og associationerne fra en fjern fortid er forskellige. Stiger man op fra metroen, er det til en firkantet mini-kasse af en lejlighed eller et kæmpelokale af et call-center, hvor alle arbejderne sidder overvåget i hver sin boks. Der er ingen vej ud – og intet at bevæge sig op til. Klaustrofobien er kvælende.

Kendte skuespillere som Vincent Gallo, Juliette Lewis, Stellan og Alexander Skarsgård bidrager med deres stemmer til at gøre figurerne levende. Men det er billedsiden, der kryber ind under huden på tilskueren, og som gør filmen værd at se. Tarik Saleh har skabt et stilsikkert, gennemført dystopia.

Filmfakta

Sverige 2009 – Instr.: Tarik Saleh – Manus: Tarik Saleh, Fredrik Edin, Stig Larsson – 80 min. – Biografpremiere d. 10/6 og på DVD d. 26/10 2010 Udlejning/pressebilleder © Sandrew Metronome

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7593&area=2>

<https://www.nytimes.com/2010/05/12/movies/12metropia.html>